

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/74/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217221234
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4217221234.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Viery Koscelanskej a JUDr. Eriky Madarászovej, v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému: W. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, H., o zaplatenie 1.992,06 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 14Csp/334/2017- 101 zo dňa 16. marca 2020, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Predmetnou žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 04.12.2017 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.992,06 eura spolu s 5,05% ročným úrokom z omeškania od 13.04.2015 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným dňa 27.11.2014 uzatvoril zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol spotrebiteľský úver v sume 1.500,- eur. Žalovaný sa zaviazal úver splácať pravidelnými mesačnými splátkami po 47,43 eura s dobou splácania 42 mesiacov. V dôsledku nesplácania úveru bol žalovaný listom zo dňa 16.03.2015 vyzvaný na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti. Žalobca zároveň v tomto liste informoval žalovaného, že v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky o viac ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, čím žalovaný stratí výhodu splátok a bude povinný zaplatiť celý dlh naraz.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 14 Csp/334/2017- 56 zo dňa 10.9.2018 (v poradí prvým) zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.350,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.350,- eur od 13.04.2015 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 35,54 % trov konania.

3. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti a v časti výroku o trovách konania podal žalobca odvolanie. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací uznesením č.k. 7Co/26/2019-84 zo dňa 30.12.2019 rozhodol tak, že rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti, ako aj v časti výroku o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V zrušujúcom uznesení odvolací súd konštatoval nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti pre nedostatok dôvodov.

4.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu v časti o zaplatenie sumy vo výške 642,06 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 642,06 eura od 13.4.2015 do zaplatenia zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 35,54 % trov konania. Svoje rozhodnutie po právne stránke odôvodnil ust. § 497, § 499 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a),b),d), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Zo zisteného skutkového stavu vyplynulo, že strany sporu uzavreli dňa 27.11.2014 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.500,- eur (krátený o sumu poplatku za poskytnutie úveru vo výške 150,- eur, teda vo výške 1.350,- eur), ktorý sa žalovaný zaviazal splácať mesačnými splátkami vo výške 47,43 eura v trvaní 42 mesiacov. Celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť bola uvedená vo výške 2.142,06 eura, RPMN vo výške 25,95 %, ročná úroková sadzba vo výške 18,08 %, priemerná RPMN vo výške 36,30 % a poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,- eur. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností zo strany žalovaného žalobca zosplatnil poskytnutý úver, čo oznámil žalovanému písomným podaním zo dňa 16.03.2015, ktoré oznámenie žalovaný prevzal dňa 23.03.2015. Keďže súd prvej inštancie právoplatne rozsudkom č.k. 14Csp/334/2017-56 zo dňa 10.9.2018 priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 1.350 eur s príslušenstvom predstavujúci sumu reálne poskytnutej čiastky žalovanému titulom predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere, predmetom sporu zostal nárok žalobcu na uhradenie sumy 642,06 eura s príslušenstvom predstavujúci sumu úroku a poplatku.

4.2 Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd prvej inštancie opakovane dospel k záveru, že v danom prípade je poskytnutý úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, a to jednak z dôvodu podľa § 11 ods. 1 písm. b), ako aj § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z.. Preskúmaním uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere súd prvej inštancie zistil, že v tejto absentuje údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.), keď údaj o dátume splatnosti poslednej splátky úveru vyplýva až z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktorú listinu však nemožno považovať za zmluvu o revolvingovom úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou a táto by mala obsahovať všetky zákonné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Nedostatok v podobe neuvedenia tohto údaja v spotrebiteľskej zmluve zákon č. 129/2010 Z.z. sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého spotrebiteľského úveru. Ďalej poukázal na to, že zmluva o revolvingovom úvere tiež obsahuje nesprávny údaj o hodnote RPMN. Súd prvej inštancie za účelom preukázania tohto svojho záveru pri prepočte hodnoty RPMN v danom prípade vychádzal zo vzorca upraveného v prílohe zákona č. 129/2010 Z.z. vypracovaného zákonodarcom za účelom výpočtu hodnoty RPMN a záver svojho prepočtu overoval aj cez voľne prístupný portál www.fininfo.sk a www.ekonomika.sme.sk, výstupy z ktorých sú obsahom spisového materiálu. Uviedol, že povinnosť zisťovať správnosť údaja o hodnote RPMN v spotrebiteľskej zmluve vyplýva súdu zo zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý nesprávnosť tohto údaja (ak je v zmluve uvedený v neprospech spotrebiteľa) sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. V danom prípade bol v spotrebiteľskej zmluve uvedený nižší údaj hodnoty RPMN než zistil súd prepočtom vychádzajúc zo vstupných údajov v zmysle spotrebiteľskej zmluvy, teda údaj hodnoty RPMN bol v spotrebiteľskej zmluve uvedený v neprospech spotrebiteľa, ktorému sa poskytnutý spotrebiteľský úver porovnaním hodnôt RPMN u konkurenčných dodávateľov mohol zdať výhodnejší a tak ovplyvniť jeho správanie sa a rozhodnutie uzavrieť spotrebiteľskú zmluvu so žalobcom. Záverom uviedol, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že údaj hodnoty RPMN bol v zmluve uvedený správne, keď v tomto smere nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci správnosť údaja RPMN uvedeného v zmluve. Z uvedeného dôvodu súd podanú žalobu v časti o zaplatenie sumy úroku a poplatku za poskytnutie úveru s príslušenstvom (o zaplatenie sumy 642,06 € s príslušenstvom) zamietol, keď poskytnutý spotrebiteľský úver bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a teda uplatnený nárok žalobcu je nedôvodný.

4.3 O náhrade trov prvoinštančného i odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a § 396 CSP, keď vypočítajúc pomer úspechu a neúspechu strán sporu, žalobcovi ako v spore úspešnejšej strane priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 35,54 % (žalobca mal v spore úspech v rozsahu 67,77 % v časti zaplatenia sumy 1.350 eur s príslušenstvom a žalovaný mal v spore úspech v rozsahu 32,23 % v časti zaplatenia sumy 642,06 eura s príslušenstvom).

5.1 Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie voči rozsudku súdu prvej inštancie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel aj v zamietajúcej časti. Namietal záver súdu

prvej inštancie o nesprávnom určení výšky RPMN, keď poukázal na svoje výpočty na internetovej stránke www.sme.sk resp. www.fininfo.sk. Zdôraznil, že z rozsudku nevyplýva práve preukázanie toho, že súdom použité internetové kalkulačky zodpovedajú postupu výpočtu RPMN podľa zákona. Naopak, pri zbežnom porovnaní údajov zadávaných do výpočtu podľa uvedených kalkulačiek s údajmi, ktoré zákonná úprava vyžaduje pre výpočet RPMN je zrejmé, že internetové výpočty nepredpokladajú použitie všetkých údajov (napríklad dátum čerpania úveru, dátum splatnosti každej splátky), ktoré vyžaduje zákonom stanovený vzorec. Čiže výsledok pri výpočte, aký zvolil súd prvej inštancie nemôže byť správny, pretože postup predchádzajúci tomuto výsledku nie je správnym. Uviedol, že na preukázanie spôsobu výpočtu RPMN žalobca predložil v konaní dôkaz - výpočet RPMN v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., avšak z rozsudku nevyplýva, že by sa súd prvej inštancie týmto dôkazom zaoberal.

5.2 Poukázal tiež na záver súdu o tom, že zmluva neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti, s ktorým sa tiež nestotožnil. Uviedol, že Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako Zmluva o revolvingovom úvere, ale aj zmluvnými dojednaniami. Jedným z nich je aj oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je konkretizovaný v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Poukázal tiež na to, že z čl. 4 ods. 4.6 zmluvných dojednaní vyplýva, že deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Podporne žalobca poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, kedy samotný súdny dvor uvádza, že ohľadne splatnosti splátok nie je potrebné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Považoval za nesprávny záver súdu, že úverová zmluva postráda náležitosti podľa zákona (údaj o konečnej splatnosti či dátum splatnosti splátok), pretože záver súdu je vo svojej podstate vystavaný na nesprávnej rigorózne interpretácii rozhodujúcich ustanovení právneho predpisu a odmietnutí ich eurokonformného výkladu. Zdôraznil otázku, či vymedzenie konečnej splatnosti úveru vyjadrením počtu splátok a ich splatnosti môže objektívne viesť k sťažaniu rozhodovania spotrebiteľa. Podľa názoru žalobcu tak tomu nie je, pretože údaje o počte splátok a o ich splatnosti umožňujú spotrebiteľovi bez potreby špeciálnych znalostí či zručností a len jednoduchým úsudkom, termín konečnej splatnosti, odvodíť.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní žalobcu z hľadiska zisteného skutkového stavu preskúmal napadnutý rozsudok, konanie, ktoré mu predchádzalo a dôvody odvolania a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania v konečnom dôsledku vyvodil i správny právny záver. Predmetom odvolacieho konania bol zamietajúci výrok spolu s výrokom o náhrade trov konania. Súd prvej inštancie vyhodnotil spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže žalovaný v ňom neuviedol náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k), f) ZoSÚ, a síce výšku RPMN a údaj o termíne konečnej splatnosti.

9. Súd prvej inštancie dôvodil tým, že v zmluve o revolvingovom úvere je uvedená hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 25,95%, ktorá je nesprávna a bol toho názoru, že správna výška RPMN je 26,17%. Žalobca namietal tento záver súdu prvej inštancie a odvolací súd sa s ním stotožnil. Súd prvej inštancie argumentoval, že na oboch internetových kalkulačkách www.fininfo.sk a www.ekonomika.sme.sk dostal rovnaký výstup v hodnote RPMN a to 26,17%, teda vyššiu ako uvádza žalobca v zmluve. Odvolací súd uvádza, že z jeho rozhodovacej činnosti mu je známe, že na internete sú k dispozícii rôzne kalkulačky na výpočet RPMN. Podľa názoru odvolacieho súdu prostredníctvom týchto internetových kalkulačiek môže spotrebiteľ, resp. súd zistiť výšku RPMN iba

orientačne. V danom prípade medzi výpočtom súdu a žalobcu bol rozdiel iba 0,22 %. Zákon č. 129/2010 Z.z. v prílohe 2 uvádza vzorec, podľa ktorého musí byť vypočítaná výška RPMN. Žiaden iný spôsob výpočtu RPMN zákon neuvádza. Odvolací súd súhlasil s námietkou žalobcu, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, že by súd počítal výšku RPMN podľa vzorca, ktorý uvádza zákon. Súd potom nemohol spochybňovať údaj RPMN uvedený v zmluve, keďže nemal ako dôkaz zistenú inú výšku RPMN vypočítanú na základe vzorca. Tento údaj by mohol dať overiť napríklad prostredníctvom Národnej banky Slovenska, ktorá by hodnoverne vedela uviesť, či žalobcom vypočítaná výška RPMN je v zmluve uvedená správne. Odvolací súd preto prijal záver, že súd prvej inštancie na základe ním uvedených dôkazov (výpočtov RPMN prostredníctvom internetových kalkulačiek) hodnoverným spôsobom nespochybnil správnosť výpočtu RPMN žalobcu.

10. Odvolací súd sa však nestotožnil s námietkou odvolateľa, že v zmluve neabsentuje termín konečnej splatnosti úveru. Z ust. § 9 ods. 2 písm. f) pritom vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve je v bode 5 uvedený údaj, že úver je splatný v 42 splátkach, z ktorého údaju možno vyvodiť dobu trvania zmluvy, avšak nie konečnú splatnosť úveru. V zmluve o revolvingovom úvere nebola vôbec uvedená splatnosť jednotlivých splátok, na čo nadväzuje aj ďalší argument odvolacieho súdu, prečo treba posúdiť predmetnú zmluvu ako bezúročnú a bezpoplatkovú (§ 9 ods. 2 písm. l). Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v zmluve nie je uvedený deň splatnosti prvej a nasledujúcich splátok. Námietku žalobcu, že sa uvedené údaje nachádzajú v zmluvných dojednaniach (čl. 4, bod 4.6.) a v Oznámení o schválení úveru odvolací súd nepovažoval za dôvodnú, pretože v Zmluve o revolvingovom úvere skutočne nie je uvedený termín splatnosti splátok a spotrebiteľ tak nemal vedomosť, do ktorého dňa musia byť splátky uhradené. Ani v uvedených bodoch zmluvných dojednaní nie je uvedený žiaden konkrétny termín splatnosti. V čl. 4 bod 4.5 (nie bod 4.6 ako uvádza žalobca) zmluvných dojednaní je uvedené, že deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z tohto ustanovenia podľa odvolacieho súdu nie je možné odvodiť aký je termín mesačných splátok a následne termín poslednej splátky, ktorá je dňom konečnej splatnosti úveru. Dátum splatnosti prvej a nasledujúcich splátok sa nachádza až v Oznámení o schválení úveru, ktoré však mali byť žalovanému až dodatočne zaslané, to znamená, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy nemal vedomosť o jednej zo základných náležitostí zmluvy. O tom svedčí aj bod 2.2 zmluvných dojednaní, kde sa výslovne uvádza, že veriteľ je povinný odoslať dlžníkovi Oznámenie veriteľa o schválení úveru. Zároveň je v tomto článku uvedené, čo všetko má Oznámenie veriteľa o schválení úveru obsahovať, okrem iného aj dátum splatnosti prvej a poslednej splátky. Je nesporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať splátky vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Ak spotrebiteľ túto informáciu nemá, nie je splnená jedna zo základných náležitostí písomného spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) - splatnosť splátok. Zároveň potom spotrebiteľ nemá vedomosť ani o konečnej splatnosti úveru, ktorá je zvyčajne naviazaná na splatnosť poslednej splátky úveru. Uvedenie údaju o splatnosti úveru 42 mesiacov bez nadväznosti na termín o splatnosti poslednej (prípadne akejkolvek) splátky nemožno považovať za určitý údaj o konečnej splatnosti úveru. Keďže nie je zřejmý dátum počiatku povinnosti splácania úveru, nemožno určiť ani jeho konečnú splatnosť.

11. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie správne uzavrel, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje jednu zo základných náležitostí uvedenú v § 9 ods. 2 písm. f) , teda o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Odvolací súd dodáva, že okrem tohto údaju v zmluve chýba aj údaj o splatnosti jednotlivých splátok v zmysle § 9 ods. 2 písm. l). Uvedený nedostatok zmluvy potom spôsobuje, že zmluvu o revolvingovom úvere v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ treba považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalobcu za neopodstatnené, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku, ako aj vo výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorý by mal nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP). Keďže mu v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli, odvolací súd rozhodol (§ 396 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP), že žalovanému nárok na ich náhradu nepriznáva.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).